

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 38. Quid præterea notari debeat circa damnationem propositionum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

acceptatione, nam veritas rejici non potest nec debet: prout autem sunt prohibitoria, etiam non indigent acceptatione, quia mala non possunt non esse & manere prohibita, potestque superior aliquid prohibere subdito licet invito, maximè Pontifex, qui à subditis potestatem imperandi non habet, sed immediate à Christo: Denique prout sunt pœnalia, si adesset gravis causa, qualis tamen non adest, posset populus non acceptare, mens enim Pontificum non est obligare ad talem pœnam, si justa esset causa illam deprecandi.

Q. 38. Quid præterea notari debeat circa damnationem propositionum. R. seqq. 834

§. I. Quando propositiones dicuntur damnari, prout jacent, sic intelligi debet, quod damnentur in eo sensu, quem verba habent secundum se ut separata ab omni alio contextu, non autem in eo sensu, qui fortè est in libro Auctoris talem propositionem habentis, fortè enim eam modificavit per antecedentia & consequentia: Excipe propositiones 79. Bajanas, & 5. Iansenii, quæ damnantur in sensu ab Auctoribus earum intento, ita *Estrix* in conf. triumv. in prologom. n. 7.

§. 2. *Arsdeckin* T. 2. p. 2. tr. I. c. 1. in fine docet propositiones copulativas communiter habendas pro damnatis quoad omnes partes: certum autem videtur id de omnibus dici non posse, & speciatim de his ab *Alex. VIII.* 24. Aug. 1690. damnatis: Bonitas objectiva consistit in convenientia objectivum naturam rationalem; formalis verò in conformitate actus cum regula morum: Ad hoc sufficit, ut actus moralis tendat in finem ultimum interpretativè... *bunc homo non tenetur amare, neque in principio, neque in decursu vite sue moralis.* Pœnatum Philosophicum seu morale est actus humanus 235

disconveniēns naturæ rationali & rectæ rationi; Theologicum verò & mortale est transgressio libera divinæ legis: *Philosophicum quantumvis grave in illo, qui Deum vel ignorat vel de Deo actu non cogitat, est grave peccatum, sed non est offensa Dei, neque peccatum mortale dissolvens amicitiam Dei, neque aternâ pœnâ dignum*: nam l. 2. n. 144. & l. 5. n. 59. ostendemus propositiones illas non esse damnatas, nisi ratione eorum, quæ diverso charactere expressa sunt.

1236 §. 3. Quando prohibetur, ut de propositione ejusmodi damnata nequidem disputativè publicè aut privatim tractetur, nisi forsan impugnando, sensus est, nisi ostendendo ejus falsitatem, unde qui rationes pro ea proponeret inter argumentandum & non solveret aut infirmaret, incideret in pœnas, quia sic defenderet, auctoritatem & robur addendo tali propositioni.

237 Q. 39. *An opiniones contradictoriæ possint esse simul probabiles. R.*

§. I. Possunt esse respectu diversi intellectûs, ut patet, sic enim diversi Judices opposita sæpe concludunt circa eandem causam; diversi Theologi vel Juristæ opposita resolvunt circa eandem quæstionem.

238 §. II. Idem intellectus non potest eodem tempore simul habere duas opiniones contradictorias, sive duo judicia directâ, quorum uno dicat, v. g. pingere diē festo est servile, pingere diē festo non est servile: patet, quia idem intellectus non potest simul judicare idem esse verum & falsum, idem esse & non esse, quod hic fieret.

239 §. III. Idem intellectus potest eodem tempore simul de duabus opinionibus contradictoriis, quæ vel simul in diversis intellectibus, vel successivè in eodem intellectu existere possunt, reflexè judicare, quòd